

[Miljøministeren]

varingshensyn i kommuneplanerne tydeliggøres. Endvidere skærpes lokalplanpligten i områder, der udpeges som bevaringsværdige i kommuneplanen, og kommunalbestyrelsen gives bedre muligheder for at regulere bebyggelsens ydre udformning i disse områder. Endelig lægges der op til en betydelig statslig information over for borgerne om betydningen af en øget bygningsbevaring som en del af vor kulturarv og som et led i bestræbelserne for at skabe betingelser for bedre livskvalitet.

Lovforslagene er en opfølgning af Folketingets dagsorden af 2. december 1986. Regeringen blev herved pålagt at forstærke indsatsen for bygningsfredning og bygningsbevaring samt i folketingsåret 1987-88 at fremkomme med forslag til lovgivning i overensstemmelse med følgende:

1. Kommunal registreringspligt for ejendomme og kvarterer opført før 1940 under hensyntagen til ejendommens bygningsmæssige kvaliteter, placering samt etablering af et statsligt dokumentationscenter.
2. Pligt til bevaringsplanlægning i kommuneplanerne ud fra helhedsvurderinger.
3. Sikring af vedligeholdelse af bevaringsværdige ejendomme opført før 1940.

Under den forudgående debat blev der henvist til Granadakonventionen, som Danmark da havde underskrevet, og som nu er ratificeret.

Konventionen understreger vigtigheden af, at der tilvejebringes beskyttelsesforanstaltninger ikke blot for de egentlige bygningsmonumenter af stor selvstændig værdi, men også for bygningsmæssige helheder, hvis værdi består i sammenhængen og ikke nødvendigvis i de enkelte bygningers betydning. Konventionen understreger endvidere betydningen af, at der foreligger den nødvendige dokumentation som baggrund for en vurdering.

Det er sådanne overordnede hensyn, der ligger til grund for de foreliggende lovforslag.

Ud fra den opfattelse, at hensynet til bygningsbevaring bør være til stede ved planlægning og byggesagsbehandling på alle niveauer, er der i lovforslagene lagt meget stor vægt på at inddrage de kommunale myndigheder i processen.

Jeg er bekendt med, at mange kommuner i en lang årrække på smukkeste vis har forvaltet det ansvar, som videregivelse af vor bygningskulturelle arv til kommende generationer er. De

har vist vejen og fortjener tak herfor. Andre steder har disse hensyn været mindre udtalte, og lovforslagene har derfor bl.a. til hensigt at understøtte bevaringsbestræbelser i disse kommuner. Det er med tanke herpå, at bygningsfredningsloven efter forslaget vil komme til at indeholde en mulighed for fagligt at kunne støtte kommuner og ejere for at sikre opretholdelse af bevaringsværdierne.

I kommuneplanerne skal der ske udpegnings af bevaringsområder. Bevarende lokalplaner skal herefter fastlægge de mere detaljerede bestemmelser for, hvorledes ældre og ny bebyggelse i et område skal opretholdes og udformes.

Ansaret for administrationen af bevaringsværdierne – men ikke fredningsværdierne – ligger med andre ord hos kommunerne. Jeg lægger stor vægt på, at dette fastholdes ud fra princippet om kommunalt selvstyre.

Statens opgave bliver via Planstyrelsen at gøre kommunerne opmærksom på, hvor bevaringsværdierne forekommer i et sådant omfang, at en bevarende lokalplanlægning bør finde sted. Den vigtigste statslige funktion bliver imidlertid ved intensiveret vejledning og information at styrke forståelsen for bygningsbevaring og viden om rigtig vedligeholdelse.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det fortsat er hensigten, at Planstyrelsen forestår udgivelsen af registranter over særlig værdifulde byområder, idet det er en almindelig erfaring, at netop den type information har øget forståelsen i befolkningen for bygningsværdierne.

Specielt med hensyn til dokumentationscentret kan jeg oplyse, at Planstyrelsen i det forløbne år har udviklet og afprøvet et registrerings-system, som har vist sig brugbart. Det vil være hensigtsmæssigt, at kommunerne anvender det for at sikre den størst mulige ensartethed ved indsamlingen af data. Kun på denne måde kan dokumentationscentret leve op til kravene om den standard, der skal gøre det til et redskab af forskningsmæssig værdi.

I forbindelse med de ændringer af den eksisterende lovgivning, som jeg her har berørt, er der i forslaget til ændring af bygningsfredningsloven også medtaget enkelte andre bestemmelser, som knytter sig til den egentlige bygningsfredning, lovens hidtil vigtigste områder.

Den vigtigste er ændringen af alderskriteriet for fredning af bygninger. Det har hidtil været